

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا بر اساس روایات شیعه پیامبر (ص) بر حضرت زهراء (س) غضب کرده اند؟! (پاسخ به شبهه ی ماجرای زینت آلات حضرت زهراء (س))

طرح شبهه

بر اساس روایات شیعه، پیامبر (ص) وقتی مشاهده کردند که حضرت زهراء سلام الله علیها از برخی از زینت آلات استفاده کرده اند خشمگین شده و با ناراحتی خانه ی ایشان را ترک کردند.

پاسخ به شبهه

روایتی که در این زمینه عمدتاً مورد استناد مخالفین شیعه قرار گرفته چنین است:

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ سَعِيدِ الْهَاشِمِيِّ الْكُوفِيِّ حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ جَعْفَرِ الْعَلَوِيِّ الْحُسَيْنِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ خَلْفِ الْعَطَّارِ قَالَ حَدَّثَنَا حَسَنُ بْنُ صَالِحِ بْنِ أَبِي الْأَسْوَدِ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو مَعْشَرٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِفَاطِمَةَ ع فَدَخَلَ عَلَيْهَا فَأَطَالَ عِنْدَهَا الْمَكْثَ فَخَرَجَ مَرَّةً فِي سَفَرٍ فَصَنَعَتْ فَاطِمَةُ ع مَسَكَّتَيْنِ مِنْ وَرَقٍ وَ قِلَادَةً وَ قُرْطَيْنِ وَ سَتْرًا لِبَابِ الْبَيْتِ لِقُدُومِ أَبِيهَا وَ زَوْجِهَا ع فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ عَلَيْهَا فَوَقَفَ أَصْحَابُهُ عَلَى الْبَابِ لَا يَدْرُونَ أَوْ يَقِفُونَ أَوْ يَنْصَرِفُونَ لَطُولِ مَكْثِهِ عِنْدَهَا فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَ قَدْ عَرَفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ حَتَّى جَلَسَ عِنْدَ الْمُنْبَرِ فَظَنَّتْ فَاطِمَةُ ع أَنَّهُ إِنَّمَا فَعَلَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمَا رَأَى مِنَ الْمَسَكَّتَيْنِ وَ الْقِلَادَةِ وَ الْقُرْطَيْنِ وَ السِّتْرِ فَتَزَعَتْ قِلَادَتَهَا وَ قُرْطَيْهَا وَ مَسَكَّتَيْهَا وَ نَزَعَتْ السِّتْرَ فَبَعَثَتْ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَ قَالَتْ لِلرَّسُولِ قُلْ لَهُ ص تَقْرَأُ عَلَيْكَ ابْنَتُكَ السَّلَامَ وَ تَقُولُ اجْعَلْ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَمَّا أَتَاهُ وَ خَبِرَهُ قَالَ ص فَعَلْتَ فِدَاهَا أَبُوهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ لَيْسَتْ الدُّنْيَا مِنْ مُحَمَّدٍ وَ لَا مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْخَيْرِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا سَقَى مِنْهَا كَافِرًا شَرْبَةَ مَاءٍ ثُمَّ قَامَ فَدَخَلَ عَلَيْهَا.

الصدوق، ابو جعفر محمد بن علي بن الحسين (المتوفى ۳۸۱هـ)، الأمالي، ص ۲۳۴ و ۲۳۵، ح ۷، الناشر: كتابچی - تهران، الطبعة: السادس، ۱۳۷۶ ش.

محمد بن قیس گفت شیوه پیغمبر بود که چون از سفری باز میگشت اول بفاطمه وارد میشد و مدید مدتی نزد او میماند، بسفری رفت و فاطمه در غیاب او دو دست بند نقره و گلوبند و دو گوشواره و پرده دری ساخت که پذیرائی پدر و شوهرش باشد چون رسول خدا (ص) برگشت و داخل خانه فاطمه (ع) شد یارانش در خانه ماندند

و ندانستند بمانند یا بروند چون بسیار مکث میکرد از خانه فاطمه رسول خدا فوراً بیرون آمد و خشم در روی او عیان بود و نزد منبر نشست و فاطمه حس کرد که این عمل رسول خدا (ص) بخاطر دستبند و گلوبند و گوشواره‌ها و پرده است آنها را از خود برآورد و پرده را از در کند و نزد رسول خدا (ص) فرستاده خود گفت بگو دخترت بتو سلام میرساند و خواهش دارد اینها را در راه خدا صرف کنی چون فرستاده نزد رسول خدا (ص) آمد فرمود چنین کرد سه بار فرمود پدرش قربانش دنیا از محمد و آل محمد نیست، اگر دنیا پیش خدا باندازه بال پشه‌ای ارزش داشت شربتی از آب آن بکافری نمیداد سپس برخاست و نزد فاطمه (ع) رفت. (ترجمه‌ی کمره‌ای)

اولاً: روات حدیث فوق به جز «جعفر بن محمد علوی» تماماً در نزد شیعه از مجاهیل هستند.

ثانیاً: روات حدیث از «محمد بن علی بن خلف عطار» به بعد تماماً از روایتی هستند که نام آنان در کتب رجالی اهل تسنن به چشم می‌خورد که برخی از آنان همچون «محمد بن قیس» از روات ثقه و مشهور در نزد آنان می‌باشند. این مطلب نشان دهنده‌ی سستی بودن سند روایت می‌باشد و در نتیجه این روایت یک روایت شیعی نخواهد بود.

ثالثاً: برخی از روات این حدیث در نزد مخالفین شیعه دارای ضعف‌های شدید می‌باشند و از سوی علمای آنان تضعیف شده‌اند. مثلاً:

محمد بن علی بن خلف العطار

عن حسین الأشقر، وغيره. ذكره الخطيب في تاريخه وأنه ثقة. قال محمد بن منصور. روی عنه محمد

بن مخلد العطار. وقد ذكرت في المغنی أن ابن عدي اتهمه، وقال: عنده عجائب. وقال ابن الجوزي:

قال ابن عدي: البلاء عندي في الحديث من العطار.

الذهبي الشافعي، شمس الدين ابو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان (المتوفى ٧٤٨ هـ)، میزان الاعتدال في نقد الرجال، ج ٣، ص ٦٥١، تحقيق: علي محمد البجاوي، الناشر: دار المعرفة للطباعة والنشر، بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى، ١٣٨٢ هـ - ١٩٦٣ م.

رابعاً: «محمد بن قیس» که راوی این داستان می‌باشد اصلاً پیامبر (ص) را درک نکرده و حتی حدیث وی از بسیاری از صحابه در نزد مخالفین شیعه دارای امکان ارسال می‌باشد:

مُحَمَّدَ بن قيس المدني، أَبُو إبراهيم، يُقال: أَبُو أيوب، ويُقال: أَبُو عثمان، مولى يعقوب القبطي، ويُقال: مولى آل أَبِي سفيان بن حرب. وهو قاصُّ عُمَرَ بن عبد العزيز.

رَوَى عَنْ: جَابِرِ بن عَبْدِ اللَّهِ يُقال: مرسل، وسُلَيْمَانَ بن عَبْدِ المَلِكِ بن مروان، وَعَبْدَ اللَّهِ بن أَبِي قتادة (س)، وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ ابن يزيد بن معاوية بن أَبِي سفيان (س ق)، وَعُمَرَ بن عَبْدِ العَزِيزِ (س)، وأبيه قيس المدني (س) ومحمد بن كعب القرظي، وأبي بردة بن أَبِي مُوسَى الأشعري (ق)، وأبي سلمة بن عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وأبي صرمة الأنصاري (م ت)، وأبي هُرَيْرَةَ يُقال: مرسل، وعن أمه (ق) عَنْ أم سلمة.

المزني، ابوالحجاج يوسف بن الزكي عبدالرحمن (المتوفى ٧٤٢هـ)، تهذيب الكمال، ج ٢٦، ص ٣٢٣ و ٣٢٤، تحقيق: د. بشار عواد معروف، ناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٠٠هـ - ١٩٨٠م.

نتیجه

- ١- روایت روایتی است سُنی و نه شیعی و اکثر راویان آن در نزد شیعه ناشناخته اند.
- ٢- روایت حتی بر اساس مبانی اهل تسنن نیز دارای ضعف شدید و در نتیجه غیر قابل قبول است.

تهیه شده در واحد | ادیان، فرق و قومیت های جنبش مضاف (افق)

https://t.me/masaf_ofogh